

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

ד א מיי פכיה מהל' מביה הל' ד סמנ עפין פט טושע ח"מ סי' ריד ספ"ג ב: ג ד מ"י טס פכ"א הלכ"ז סמנ טושע ח"מ טס ספ"ג: ו ה ו מ"י טס וטמ טס טושע ח"מ סי' ריח ספ"ג ב: ז מ"י טס פכ"ד הל' יד סמנ טושע ח"מ סי' ריח ט ספ"ג ב: ח ה ט מ"י טס פכ"א הל' כ טושע ח"מ סי' ריח ספ"ג ב: ט כ ל מ"י טס הל' יח טושע ח"מ ספ"ג כד:

לא צריכא אע"ג דמצר ליה מצרים אבראי. מספקא לר"י זיניע אי אמרינן נמי מנרים הרחיבו לו *ממשנה ימרה*^א או שמא דוקא צדק דתשמיש אחרינא הוא כדאמר הכא אבל יניע קנה: **אלא** דקרו לה לבירה נמי בית. פי' ריב"ז אלף דכולי עלמא כשמוכרין בית סתם כל הצירה משמע *וכשרואין*^ב להשכיר בית אחד בלא צירה לריכין לפרש ולומר בית אחד בלא צירה אני אומר א"כ אפי' לא מנר מנרים החיזונים כולה זבין ליה ומתוך לשון הקונטרס משמע נמי שרואה לפרש כן ולפי זה הא דכתיב בכל הספרים לצירה נמי בית היינו כמו שקורין לצירה צירה קורין נמי לצירה בית וקשה לר"י דא"כ ה"ל לנשיא לא צריכא דקרו נמי לבית בית וקרו כולי עלמא לבית בית ולצירה בית ואמאי איצטרך למימר דאיכא דקרו לצירה צירה פי' ולא בית ואיכא נמי דקרו לצירה בית ונראה לר"י דה"פ ולא דקרו לצירה נמי בית כמו שקורין לבית בית כוליה וזבין ליה^ג כיון דמנר לו מנרים החיזונים וצמח הכי משני ללא כולי עלמא קרו לצירה בית אלף איכא דקרו לצירה צירה ולא בית: **שמע מינה** שיויר שיייר. ופי' ומינא הנמים מודיעים כדקאמר ר' יהודה גבי מכר לו את הלמד בהמוכר את הספינה (לקמן דף

רבינו גרשום

דמצר לו מצר אבראי. שאמר לו מצר פלוני רוח דרומי וכן לכל מצר ומצר והיניע חדר זה לפנים מן המצרים וחרצה לחדר מצר ליה מצריו וס"א הואיל דחוק לחדר מצר לו וקלט החדר עם הבית דמכר לו החדר נמי קמ"ל דלא מכר: כרב נחמן וכו' בבירה גדולה. פלטרין: אפי' משמר לו מצרים החיזונים. שחוק מן הבירה לא מצי למיטען ליה עם אוהן המצרים דמתוך ליה מכר לו אלא בית א' בלבד בבירה וזה משמר לו כן מבחין מצרים הרחיב לו שלא היה יודע היאך לומר מפני שיש למוכר בתחום סביב ליה שפכ. ואיכא נמי איניש דקרו לבירה כולה נמי בית. מהו דתימא כוליה [ובין ליה] קמ"ל דלא. מדהיה ליה למכתב. אי איתא דבולה מכר ליה הו"ל למכתב לא שירותי בובני אלון קרמי בין המצרים כלום אלא כתב ליה ש"מ שיויר שיייר לפניו ולא מכר לו אלא בית בלבד ומצרים הרחיב לו: מצרים החיזונים. שביבם לכל הבקעה לא מכר אלא שדה אחת בלבד: וצריכא לאשמעינן. בין גבי שדה בבקעה גבי בית בבירה גדולה: דאי לאשמעינן בית. ה"א מש"ה שיויר שיייר ואלא מכר לו כי אם הבית ולמד משום דבית תשמיש לחדר ופלטין תשמיש לחדר ולא דמי היא תשמיש להאי ורקע אבד אבד שדה בבקעה אימא דלא שיייר כלום משום דבית תשמיש תשמישתא הוא לוריעה: אימא. הואיל ומצר לו מצרים החיזונים דכולה בין הואיל דאיכא דקרו לבקעה נמי שדה קמ"ל דלא מדהיה ליה למכתב לא שירותי בתוך מצרים הללו לעצמי כלום ולא כתב ש"מ שיויר שיייר: ואי לאשמעינן שדה. ה"א מש"ה שיייר דלא היה ליה למוכר למימצר ליה ולא ידע היכי מצי מצר ליה שדה אחת בתוך שדותיו דיש לו שדות למוכר כל סביבותיו ומש"ה מצר לו מצרים החיזונים דלא אפשר ליה בלא הכי ולא מינרב מלתא. אבל בית אימא דלא שיייר לעצמו כלום היכא דמצר ליה מצרים החיזונים משום דאם איתא דשייר שיייר למימצר ליה הכי בית זה שאני מוכר לך מצר מדהיה בית שמוכר לחצר ומצר דרומי גינתי ומצר מפרסי או בית העצים או בית הבקר והואיל דלא דמיין תשמישיו אהדיד מצר ליה והואיל ולא

לא צריכא. למימני לא מכר את החדר אלא (ו) דמנר לו מוכר ללווקא בשטר מכירה מנרים חיזונים שחוק לחדר דסד"א מכר את החדר שהרי בתוך המנרים הוא קמ"ל מתני' דלא מכר אלא בית והאי דמנר חוק לחדר וכתב צימו של פלוני מן המעמד מנרים הרחיב לו: **כדכב נחמן.** שלא ידע לפרש ולומר חדר שלי היא ממעברו של בית דאין זה מנר הינכר לאנשי העיר והלכך כתב מנרים הינכרים: (ז) **צצירה גדולה.** בית גדול הוא ופתוחין לו צמים קציצותיו ואין הצירה עשויה לתשמיש אלא לישיבה והילוך בני הבתים והכל בית אחד הוא כדכתיב הצירה אשר הכינומי (ד"ה"ט ט): **המוכר בית לחצירו.** וכגון שהיה עומד באלמד מבתי הצירה ואמר לו בית זה אני מוכר לך: כוליה זבין ליה. דכיון דליכא דקרו לבית בית ולצירה צירה אלא כולה צימד מיקריא בית איכא בית זבין ליה וקנה הכל: **דאיכא דקרו לבית.** כדכתיב בית ולצירה עממה קרו צירה: **מפו דסימא.** כיון דמנר ליה מימרי צראי וכולה מיקריא בית כולה זבין ליה: **קמ"ל.** רב נחמן דלא אמרינן הכי: **משום** דהוה ליה למכתב. למוכר ולא שירותי צצניי אלון שהרי כך מיקנו חכמים לכמוז בשביל שיש בני אדם שמרביצין המנרים בשטר המכירה ואינם מוכרים כל מה שצמח המנרים ואיכו לא כתב ליה ש"מ כו': **צצקעה גדולה.** שיש בה שדות הרבה והן שלו וכגון שהיה עומד באלמד מן השדות ואמר לו שדי זו אני מוכר לך. והדמים מודיעין ליה למימר לא גבי צירה ולא גבי צקעה דהא אין אונאה לקרקעות: (ט) **וצריכא.** לאשמעינן גבי צירה וצקעה דמנרים הרחיב לו: **משום דהא פשמישאל לחוד כו'.** בית וצירה אין תשמישן שיהי לריכין אין צירה בכלל בית ואמרי מנרים הרחיב לו אבל שדות שצצקעה שהכל עומד לתרישה אימא דכולה זבין דצקעה בכלל שדה: **דלא הוה ליה למימנר.** לחוד דלא ידע מוכר היאך ימנר^א שדה אחת בתוך שדותיו והלכך הולך להרחיב מנרים ולכתוב שדה לאויבין מן המורח ושדה שמעון מן המערב וכן לכל ד' רוחות אבל גבי צירה שעשויה צניינן משוין זה מזה צין צמוח צין צאורך צין צגובה ועוצי הכתלים והיה יכול למזור ולכתוב אותו בית שעשו כן וכן ממוחה וכן לכל רוח ורוח ומללא עשה כן איכא למימר דכולה זבין

גלוין הש"ס

תוס' ד"ה לא בו' פפמנה ותיורה. ובעין זה צנדה דף נט ע"ב ועי' בתוס' טס דף יד ע"ב ד"ה ור"י: שם ד"ה אלא בו' ובשורצים להשכיר. להוכיח לנ"ל משמות שנות עיקב חלק ג' סי' קפג:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא שירותי צצניי אלון קרמי כלום: (ב) שם ופי' איל' ארעמא מיעוט לנ"ל ומיבת סתמא נחמן: (א) שם אפי' צצמנא כנ"ל וזמנא צי נחמן: (ד) רשב"ם ד"ה לא נחמן וכו' אלא כיון דלמנר: (ה) תוס' ד"ה אלף וכו' ושקורין להחזיר בית:

מוסף רש"י

זהר"א. נחל (ע"ל נ"ה).

מוסף תוספות

א. והכי קאמר דלהכי נתא חדר לאשמעינן ממשנה יתירה דאפי' היכא שמצד ליה מצריו בריא איירי מתחתם סביב ליה נמי, וירושלמי בהר"א ונאוסאפ"ב דגמ' לא מוקמינן. רמב"ן ועי' ריב"ז. ב. אפי' דבעלמא די בעל השטר עליו החתומה. רמב"ן. ג. שדך בני אדם לקנות ביידיהם קרקע שלבם הפך בו. ד. רמב"ן. ה. [דן] אלון דרך בני אדם ליקח בית בדמי בירה. רמב"ן. ו. דומיא דשטרות. ט. א. [דן] שאל אינו מקפיד כל כך כו' סופו לחזור אליו. מוס' ה"א"ש. ט. ויכין שלא פירש לו שאל יתורו ברא"א חרי פירסי סתמא לכל פירסי הא שאלה לו. רמב"ן. י. [דן] לשון מסופק פירש לו שאל יתורו ברא"א חרי פירסי סתמא לכל פירסי הא שאלה לו. רמב"ן. יא. דקאמר ליה ולא ארעמא דמשמע תרתי: ואי א"ל מוכר לך כל ארעמא דאית לך. וזבין ליה הכל שחן בני זרעיה: לא מבוטחתי. גינה של אילנות: ופרדיסי. גינת ירק: ואי א"ל וזהר"א מוכר לך דמשמע כל נחלות שיש לי מברגא לך אפי' בוסתני ופרדיסי דנחלות גינה: בר מבתי ועבדי. ונכסיהם ניתוהו ועבדא כמקוקי דמי:

רבינו גרשום

מצר ליה כוליה זבין ליה קמ"ל מדהיה ליה למכתב לא שירותי בין המצרים הללו לפני כלום ולא כתב ליה (קמ"ל) [ש"מ] דשיויר שיייר: ארעמא דבי חייא. קרקע שקנה מן חייא: אמר רב אשי. ארעמא חדא משמע דקאמר ליה ולא ארעמא דמשמע תרתי: ואי א"ל מוכר לך כל ארעמא דאית לך. וזבין ליה הכל שחן בני זרעיה: לא מבוטחתי. גינה של אילנות: ופרדיסי. גינת ירק: ואי א"ל וזהר"א מוכר לך דמשמע כל נחלות שיש לי מברגא לך אפי' בוסתני ופרדיסי דנחלות גינה: בר מבתי ועבדי. ונכסיהם ניתוהו ועבדא כמקוקי דמי:

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ולא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי

רבינו גרשום

צריכא. נחמן רב נחמן דאמר רב נחמן רבה בר אבוה דהמוכר בית לחבירו בבירה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לבית בית ולבירה בירה פשיטא בית זבין ליה בירה לא זבין ליה אלא דלבירה נמי קרו לה בית כוליה זבין ליה: **לא צריכא** דרובא קרו ליה לבית בית לבירה בירה ואיכא נמי דלבירה קרו ליה בית מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון (ט) כלום ולא כתב שמע מינה שיויר שיייר ואמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה דהמוכר שדה לחבירו בבקעה גדולה אע"פ שמצר לו מצרים החיזונים מצרים הרחיב לו היכי דמי אילימא דקרו ליה לשדה שדה ולבקעה בקעה פשיטא שדה זבין ליה בקעה לא זבין ליה ואלא דלבקעה נמי קרו לה שדה כולה זבין ליה ואלא צריכא דאיכא דלשדה קרו ליה שדה ולבקעה בקעה ואיכא נמי דלבקעה קרו לה שדה מהו דתימא כוליה זבין ליה קמ"ל ימדהיה ליה למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום ולא כתב ליה שמע מינה שיויר שיייר וצריכא דאי אשמעינן בית משום דהא תשמישתא לחוד והא תשמישתא לחוד אבל בקעה דכולה חדא תשמישתא היא אימא כוליה זבין ליה ואי אשמעינן בקעה משום דלא הוה ליה למימצר ליה אבל בית דהוה ליה למימצר ליה ולא מצר ליה כוליה זבין ליה צריכא כמאן אזלא הא דאמר רב מרי (בריה) דבת שמואל (בר שילת) משמיה דאביי והאי מאן דמוכני ליה מידי לחבריה צריך למכתב ליה לא שירותי בובניי אלון קרמי כלום כמאן כרב נחמן אמר רבה בר אבוה דההוא דא"ל לחבריה ארעא דבי חייא מוכננא לך הואי ליה תרתי ארעמא דהוה מתקרין דבי חייא אמר רב אשי דהא אמר ליה תרתי לא א"ל ואי א"ל ארעמא (ט) סתמא מיעוט ארעמא שתיים ואי א"ל כל ארעמא כל ארעמא דאית ליה לבר מבוסתני ופרדיסי לואי א"ל וזהר"א אפי' בי בוסתני ופרדיסי לבר מבתי ועבדי ואי